

O rezultatima lokalnih izbora

- (/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/36763-o-rezultatima-lokalnih-izbora.html?tmpl=component&print=1&layout=default)
- (/component/mailto/?tmpl=component&template=rt_afterburner&link=836ae30834a73add2b74d81ce408a45751119aaa)

Detalji

 Objavljeno: 18. svibnja 2021.

41 komentara (https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/36763-o-rezultatima-lokalnih-izbora.html#disqus_thread)

O rezultatima lokalnih izbora

Rezultate lokalnih izbora u Republici Hrvatskoj za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: Eduard Petranović, Miljenko Stojić, Stipe Kutleša i Mile Prpa.

Eduard Petranović: Ostao je još jedan krug

Ekipa „zeleno-lijeve“ koalicije za vlast u metropoli sprema se posljednjih ne godinu ili 5, već 15-ak godina. Oni su dio samoprovane zagrebačke elite koja je korijene pustila na Sveučilištu, u kulturnim ustanovama, na institutima, u medijima i tako dalje. Kulturološki rat koji su dobili, proveli su u praksu na ovim izborima.

„Aktivizam“ kojim se Tomašević i njegovi bave posljednjih 10-ak godina, samo je jedan dio plašta kojim su se ogrnuli da bi apsolutno preuzeli vlast nad najvećim proračunom u državi. Takozvana „zeleno politika“ najobičniji je plašt socijalističkih ideja i filozofa i sisatelja javnog proračuna diktatorskih sklonosti. Da, ta ekipa stvarno u 99 posto slučajeva ništa nije radila i stvarala i preživaljavaju nakačeni na razne fondacije, javni novac iz države ili iz Europe.

Problem „desnice“ i bilo kakve suprotne struje radikalnoj ljevici jest taj što su se toga sjetili tek uoči izbora. Sad su odjednom u javnost počele curiti sumnje da se Zeleni financiraju stranim novcem, da imaju medijsku mašineriju i ovlaštene „fack checkere“ na svojoj strani. O čemu se radi, može se vidjeti nakon trijumfa Možemo! u prvom krugu.

Korporativni režimski mediji pišu romantične eseje o novom junaku našeg doba, utjecajna novinska pera pišu „zašto bi trebali podržati novu vlast i nadati se njihovom uspjehu“ jer eto kao da je novinarski posao nadati se uspjehu političara i ljubiti ih među rogove, umjesto biti kritika i korektiv između elite i građana. Tako se pisalo kad je Bandić došao na vlast, tako se pisalo kad su Milanović i SDP preuzeli državu. Tako se pisalo o Todoroviću i tako dalje...

Višegodišnja infiltracija u sve gradske ustanove, malo aktivizma, prevelika ovisnost većine o Bandiću i inertnost prema udaranju njegovih koruptivnih struja i na koncu smrt Milana Bandića imaju za rezultat apsolutnu većinu lijeve koalicije u Skupštini. Tomašević? Ipak ne treba zaboraviti da je ostao još jedan krug, Škori preostaje izvaditi svu moguću političku ariljeriju i mobilizati svo biračko tijelo koje nije radikalna ljevica, ili glasači propalog SDP-a koji također idu Tomaševiću.

Miljenko Stojić: “Tražili ste, gledajte”

Istina je, ne da mi se pisati ovaj komentar na prošle lokalne izbore u Državi (drugi vole reći Republici) Hrvatskoj. Nije otišlo onako kako sam ja mislio. I što sad? Ja sam mjera svih stvari ili stanje je takvo kakvo jest pa idemo učiniti što se učiniti da? Odgovor bi valjda trebao biti jasan.

Dok sa svih strana siplju riječi o svemu ovome, primjećujem da mnogi promašuju metu. Hvale se, ili ih hvale, kako su dobro prošli, kako će sljedeći put biti bolje, kako je sjajna budućnost pred njima... Puste prazne riječi. Istina je drukčija. Na ovim izborima je uglavnom pobijedio samo narod. Nisu izišli u onom broju kako je to bilo za vremena dr. Franje Tuđmana. Stalno su se osipali, dok sada nisu spali na 35%, ako vijesti nisu netočne poput predizbornih anketa. Znači, jedna trećina. Kako tužno! Što učiniti, pitaju se mnogi?

Ja bih najprije čestitao narodu, bez imalo prizvuka cinizma ili nečega sličnoga. Nisu se dali otuđiti, postati bezlično tijesto koje neki, iz inozemstva ili tuzemstva, mijese po svojoj mjeri. Čvrsto su se držali i drže onih načela na kojima smo dobili Domovinski rat ili slobodu. To su čovjekoljublje, domoljublje i bogoljublje. Kako su političari napuštali ta stajališta, birači su sve manje izlazili na izbore. Nisu imali kome dati svoj glas i radije su ostajali doma. Ovi posljednji izbor lijepo nam to pokazuju.

Ivan Anušić, bivši i novoizabrani osječko-baranjski župan nije osvojio glasove skupom kampanjom, vješto biranim riječima, nego hodom Tuđmanovim stazama. Kao maloljetnik postao je dragovoljac i časno se borio. Sada nikada ne zaboravlja tko je bio napadač, a tko žrtva. Stoga je jasno mogao reći prije desetak dana da ne bi sklapao sporazume sa SDSS-om i Miloradom Pupovcem ili Velikosrbima. Jesu mu oštro prigovorili iz Središnjice njegove stranke HDZ-a, ali on ide dalje nastojeći oživjeti taj zamrli duh tuđmanovštine u samoj stranci. Ili Ivan Penava. Samo mu je mrvica trebala da prođe u prvom krugu za gradonačelnika Vukovara. Uspio bi da ne bi autobusa iz Srbije i raznih drugih zakulisnih igara. Nisu ga birali zbog toga što je izišao iz HDZ-a, birali su ga jer je i on ostao vjeran duhu svoga naroda, onome duhu koji se iz narodnog bića vinuo devedesetih.

Vrijeme je da spomenemo Zagreb, vjersko, duhovno, kulturno... središte hrvatskoga puka. Tu je izišlo 47% birača. Tomislav Tomašević, kojega stvoriše razna skrivena središta moći, osvoji 45% glasova. No, to je podrška od samo 14,5% građana Zagreba koji mogu birati u ovome trenutku. A mjesecima su ga mediji i ankete kovali u zvijezde. Čim su ga ubacili u orbitu već je imao silne postotke iza sebe. Gdje ih je zaradio? Nigdje. Njima se prohtjela vlast pa su sa svojim zaštitnicima poput jugokomunista 1945. ujahali na crvenim konjima u naše i zagrebačke domove. Puk je odgovorio neizlaskom na izbore. To nije njihov kandidat! Ali njegovi, Tomaševićevi, pohrlili su na birališta. Kako i ne bi, ta svi kažu da je pobjednik. I useliše se zaista u velikom broju u zagrebačku skupštinu.

Tek sada s malom dozom cinizma kažem, pozajmljujući naslov negdašnje emisije, »Tražili ste, gledajte«. Uz svo uvažavanje treba reći da postupanje po izreci, ili sličnima njoj, da ovo nije Hrvatska za koju smo se borili, ne stoji. Imamo državu, imamo Hrvatsku, a što nije uređena po našoj volji neka je druga priča. Zaboravili smo da se ratuje i olovkom, a ne samo puškom. Zbog toga sada, da budemo posve jasni, premino se i u drugu nedjelju zaokružimo Škoru. Ne prestajemo time biti HDZ-ovci ili članovi neke druge stranke, niti se time svrstavamo na Škorinu stranu. Time pružamo ruke jedni drugima i zajednički se borimo za iste ciljeve, samo su nam možda načini različiti.

Pametno ovih dana reče Anušić iz HDZ-a da bi glasovao za Škoru kad bi mogao glasovati u Zagrebu. Ispravimo, dakle, što se još ispraviti dade. A i Škoro je, koliko vidim, shvatio kako se ne može upućivati druge da se nevaljano glasuje na izborima, bi to na predsjedničkim, ili da će surađivati s HDZ-om ako na njegovu čelu ne bude Plenković, bi to u bitci za Hrvatski (nekada državni) sabor. Nitko nikome, naime, ne može određivati tko će mu biti na čelu ili kako će riješiti poteškoće unutar svoje stranke, ali svatko svakome može i treba pružiti ruku, kako rekosmo.

Ali ne vode se bitke samo u velikim, nego i u malim mjestima. Uzmimo za primjer Novalju. Dok na njezinom čelu stolovaše načelnik Ivan Dabo, bila je poznata po nemoralu, drogi i sličnome koje se udomaćilo na njezinoj prekrasnoj plaži Zrće i prelijevalo u samo mjesto. A ono se slabo i nikako razvijalo. Pravdalo se to na različite načine. Pa onda dođe Ante Dabo za načelnika, zavrnu rukave i Novalju, sve po zakonu, obrani od Zrća, upravi je putem napredka... Ali Ivanu, ili onima oko njega, opet se prohtije »drmati« Novaljom. Kao najveći uspjeh navede da je stvorio Zrće. Hoće li uspjeti, vidjet ćemo u drugom krugu. Ovisit će to o onima koji iziđu na izbore i o onim samo za tu priliku budu prijavljeni u Novalju. Takav je zakon dok se ne izmijeni.

Očito je puno toga do nas. Naši nas mučenici obvezuju da ne plaćemo zbog svoje sudbine, već da se napojimo snagom na njihovu primjeru i učinimo što učiniti trebamo. Kršćani smo pa se trebamo sjetiti da su kršćani od početka tako postupali. I preokrenuli su povijest.

Stipe Kutleša: Biranje za Savu koja teče nizvodno ili Savu koja teče uzvodno

Budući da nisam politički analitičar ne osjećam se pozvanim da seciram i analiziram pojedine stranke, koalicije, nezavisne pojedince niti njihove izborne uspjehe i neuspjehe. Netko je zadovoljan, a netko nije. To je manje važno, jer to zadovoljstvo uglavnom je motivirano egoističkim ciljevima; općeg dobra nema ni u tragovima. Nasljeđe Partije! Ono što se sigurno može reći jest da je nezadovoljna vrlo velika većina ovoga naroda bilo u RH bilo u iseljeništvu. Čini se da je već postalo „novo normalno“ da iseljništvo ovoj protunarodnoj vlasti baš ništa ne znači. Ali ni

unutarnja stoka sitnog zuba, a to smo uglavnom gotovo svi. Zadovoljan je uvijek onaj uski sloj povlašćenih koji ne znaju živjeti od svoga rada nego su čitavu svoju egzistenciju i egzistenciju svojih potomaka do više koljena osigurali pljačkom, otimačinom, lopovlukom pa i ubijanjima protivnika, točnije neprijatelja.

Opravdano se može postaviti pitanje: Zašto netko (pogotovo ako je to većina) tko je nezadovoljan ne nastoji promijeniti postojeće stanje? U Hrvatskoj je to misterij koji traje desetljećima, a očituje se u apstiniranju, točnije bojkotiranju izbora. Preko polovice biračkog tijela već sustavno ne izlazi na izbore tako da je pobjednik moguće postati i sa 15-ak ili 20-ak posto ukupnog

broja glasača. Zašto „spavači“ ne izlaze na izbore? Moguća su različita tumačenja. Vjerojatno su razočarani i nemaju koga birati; najčešće se u Hrvatskoj bira manje lošega. A možda su i načelni jer se svakom normalnom čovjeku gadi sudjelovati u izborima i davati vjerodostojnost ovako kriminalnom izbornom zakonu.

U nedostatku domaćih birača pomoć stiže iz susjedne države. Besplatno dolaze birači iz Srbije da bi dali, gle čuda, glas onoj stranci protiv koje su se u ratu borili. Zato im jugoslOvensko-četnička koalicija vraća povlasticama koje ne daje nijedna normalna država onima koji su se protiv nje borili. Ali Hrvatska je velikodušna i u isto doba fašistička i ustaška. Ali ne samo za „turiste birače“ nego još više za domaće koji će, ako dobiju vlast, provesti reviziju, tj. vratiti će (a to znači revidirati) ime Trga hrvatske republike u prijašnje ime zločinca i masovnog ubojice. To im je glavni domet upravljanja gradom. Revizionizam je za ovu prigodu jako dobar i poželjan! Eto za te će „revizioniste“ glasovati većina građana Zagreba. Zagreb je definitivno, (p)ostao jedna od crveno-komunističko-jugoslovensko-protuhrvatskih utvrda jedne od izuzetno rijetkih neokomunističkih zemalja svijeta, RH.

Ovi lokalni izbori u RH događaju se u jednom malo drugačijem globalnom okruženju iako je domaća politička i društvena scena slična kao što je bila i prije. Političko, točnije politikantsko i globalno totalitarno neofašističko okruženje miriše se na svakom koraku i svaki dan, sat, minutu: to je, već se sada mirne duše može reći, zločinački pokušaj davljenja čovječanstva oduzimanjem sloboda, ljudskih prava, prava na rad, prava na kretanje, uvođenje covid putovnica koje će vrlo brzo rezultirati čipovima, tj. žigovima Zvijeri iz biblijske knjige Otkrivenja (13, 16-18). Dobro bi bilo da hrvatski katolički (?) puk pročita tih nekoliko redaka, ako ne i malo više od toga.

Kakve ovo veze ima s hrvatskim lokalnim izborima? Ima, jer su tzv. katolici najbrojniji u hrvatskom biračkom tijelu, a možda i u glavnom gradu. Barem se tako vjeruje. Oni drže konce hrvatske stvarnosti u svojim rukama. Što oni izaberu tako će biti. A oni sustavno biraju mrzitelje vjere (bilo koje), Crkve, naroda, države, najgori sloj ljudi koji je u svakom smislu unazadio i Hrvatsku i grad Zagreb. Kako to da je, sada već pokojni, gradonačelnik bio toliko puta biran? To manje govori o njemu, a više o Zagrebčanima, iako ponešto govori i o njemu.

Sada je vrlo vjerojatno da će njegov nasljednik biti ideološki još zatucaniji gradonačelnik koji nikada nije ništa radio osim što se bavio političkim aktivizmom, a to je drugo ime za mlaćenje prazne slame. Za voditi glavni grad treba nešto i znati, ali treba imati i ljubavi za njegove građane i čitav narod. Umjesto toga on i njegovi suradnici i suradnice imaju kao glavni cilj zacrveniti čitavu Hrvatsku. Onaj tko se može zacrveniti pokazuje mrvicu ljudskosti. Kad i barem mogli postidjeti! Ali takvi nekim Zagrebčanima, pogotovo purgerima, ali i nekim „dotepencima“

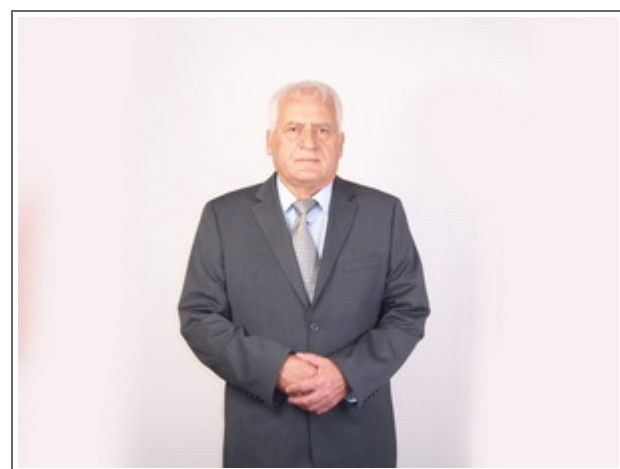
imponiraju.

Drugi krug izbora u Zagrebu definitivno će biti biranje za Savu koja teče nizvodno ili Savu koja teče uzvodno, tj. za ostavštinu zločinca Josipa Broza ili borba protiv masovnog ubojice, za LGBT i slične budalaštine ili za moral normalnog, zdravog čovjeka. Oni koji se odluče za zločinca JBT deklariraju se, svjesno ili nesvjesno, kao njegovi sljedbenici. Zar se nismo osvjedočili da su takvi postojali i u Saboru, ali nisu svoje ideje i želje mogli realizirati. Možda dođe vrijeme kada će moći slijediti svoj uzor? U Možemo postoji „dobar“ potencijal za to.

Zato, dragi Zagrebčani, izidite na drugi krug izbora, ako ništa drugo onda barem za to jer ćete dva dana nakon toga poželjeti izaći bilo gdje, ali nećete moći jer nećete imati kovid putovnice, propusnice, izlaznice i sl. To je za sada povlastica samo desetak do petnaestak posto hrvatskog pučanstva. Unatoč tome što je vođa (Führer) već pobijedio koronu. Korona će otići, ali će putovnice ostati. Prigodom lokalnih izbora 2017. građanima Zagreba, ali i Hrvatske, poželio sam sretnu mračnu budućnost. Na žalost, nisam promašio, a bilo bi bolje da jesam. Sada je ona još mračnija. Hrvatska ne može, a da ne nadmaši samu sebe.

Mile Prpa: Neke stranke su jednostavno nestale

Lokalne izbore nikada se ne može generalno pratiti kao izbor predsjednika države ili parlamentarne izbore jednostavno zbog razloga što su kandidati mnogobrojni i mahom nepoznati širokoj populaciji naroda, osim lokalnom žiteljstvu.

Međutim, mogu se pratiti po načelima koja se koriste kod tih izbora, a to je prije svega organizacija na način koji će podržavati vladajuću stranku ili barem da ju ne ošteti, pravom jačega i dvostrukih aršina koje vrijede za nju, a ne i za druge stranke.

Inače, u svijetu, po različitim područjima, koristi se to pravo različitih aršina. Svi se sjećamo Carle del Ponte, koja je godinama po haškim kazamatima hrvatskim generalima pila krv zbog toga što je nekoliko granata palo po Kninu, i to proglašavala „prekomjernim granatiranjem“. Sada u sukobu Izraela i Palestine na sve strane se do temelja razaraju neboderi, a Carle neće biti nigdje da kaže da je to prekomjerno granatiranje.

Dvostruki aršin provodio je kod ovih izbora u Hrvatskoj neregularni guverner Hrvatske Milorad Pupavac. Uz podršku hrvatske vlasti i srbijanskog predsjednika Vučića pokupio je po Srbiji nekoliko desetaka autobusa srpske sirotinje, u naponu pandemije, da u lokalnim izborima pomognu u Vukovaru osvojiti vlast HDZ-u i pojačaju srpski utjecaj i još nekim manjim gradovima, i guranjem na vlast pojedine lokalne Srbe na funkcije, provodeći tako MEMORANDUM 2, Srpske akademije nauka i umjetnosti.

Hladnokrvno žrtvuje desetak, pa i više, članova te sirotinje, koji se mogu zaraziti u nakrcanim autobusima i nakon toga možda i umrijeti od zlokobnog virusa. To bi mu se moglo vratiti kao bumerang. Spreman je gaziti preko leševa vlastitog naroda, radi svojih osobnih političkih ciljeva, i politike koju inače gura i zagovara.

Ovi lokalni izbori događaju se u okružju heterogene politike svuda i po političkom vrhu vladajuće stranke. U toj politici ne vlada Kristov mir, već mir napete zmijske, zaražena sotonizmom permanentne sotonske svađe, predsjednika i premijera, kojoj se još pridružio i predsjednik Sabora s golim tijelom striptizera. Takve gadosti u tisuću godina postojanja, Hrvatski sabor još nikada nije doživio. To je čista perverzija – akt sramote, čin moralnog rušenja hrvatske države. Takav politički vrh ima legalitet, a teško da ima i legitimitet da dalje vlada, jer su moralno i duhovno potpuno prazni i od njih se ništa posebno ne može očekivati. Na svakom koraku njihovo ponašanje narod prezire. Upućujem zamjerku i crkvenom vrhu, što tako ponašanje samo promatra, kao da se to njih ne tiče.

Ali sad smo tu gdje jesmo. Jedino trenutno svjetlo ipak zrači gospodin Miroslav Škoro koji je ušao u drugi krug, što daje nade. Htjeli to ili ne svi se moramo okupiti oko njega, da zaustavi podivljalu ljevicu koja je nasrnula na Grad Zagreb koji svojataju kao njihov grad, a ne grad svih građana.

Ovi lokalni izbori izbacili su na površinu spoznaju da su neke stranke jednostavno nestale, ostale su ponegdje

pojedini ostaci ostataka. Čini se da svojim lošim vođenjem od strane stranačkog vodstva na taj put nestanka kreće i HDZ. Od gotovo čistog poraza, premijer govori o dobrom uspjehu na izborima. Je li to prkos istini i zdravom ljudskom razumu?

„Prkos vladajućih je najgori mogući oblik vladanja. Tamo gdje vlast donosi odluke da bi prkosila svom narodu, ta vlast ruši same temelje države. Vlast koja nema altruizma i ljubavi za svakog pripadnika svog naroda, postaje bešćutna i izopačena“. (Codex moralis Croaticum)

(hkv)

ALSO ON PORTAL HRVATSKOGA KULTURNOG VIJEĆA

Na Mirogoju odana počast žrtvama ... 5 days ago • 19 comments U povodu 76. obljetnice bleiburške i tragedije hrvatskoga Križnog puta ...	Razgovor sa Z. Troskom: Mostov ... 7 days ago • 47 comments U susret lokalnim izborima kontaktirali smo relevantne kandidate za ...	Plenković: Zabrana rada nedjeljom ... 3 days ago • 1 comment Neradna nedjelja? Zabrana rada nedjeljom, osim 16 nedjelja u godini, dobra je ...	J. Novak: N prvoga kru 2 days ago • 17 Svim trulim p napadima un je stati uz bok
---	--	---	---

0 Comments Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća Disqus' Privacy Policy Login

Recommend Tweet Share Sort by Oldest

Start the discussion...

LOG IN WITH OR SIGN UP WITH DISQUS

Be the first to comment.

Subscribe Add Disqus to your site Add DisqusAdd Do Not Sell My Data

[back to top](#)

